

ĐOÀN THANH NIÊN CỘNG SẢN HỒ CHÍ MINH - NHỮNG DẤU ẤN TRONG LÒNG TÔI

Đỗ Bá Đức^()*

Tên tôi là Đỗ Bá Đức, sinh viên lớp K48CA, Trường ĐH Công nghệ - ĐHQGHN. Hôm nay, tôi rất vinh dự khi được góp mặt trong Đại hội Thi đua yêu nước ĐHQGHN lần 2. Tôi càng vinh dự và tự hào hơn khi may mắn được đại diện cho hàng chục nghìn đoàn viên, thanh niên là sinh viên của ĐHQGHN trình bày tham luận tại Đại hội. Nhân dịp này, tôi xin được nói lên những suy nghĩ, cảm nhận của chính bản thân mình qua thời gian hoạt động trong đội ngũ đoàn viên của Đoàn Thanh niên Cộng sản Hồ Chí Minh.

Tôi đã đứng trong hàng ngũ của Đoàn được 6 năm kể từ ngày đầu tiên được kết nạp. Khoảng thời gian ấy quả không phải là ngắn, nhưng tôi chỉ thực sự gắn bó với công tác đoàn được 2 năm, tính từ khi trở thành sinh viên đại học. Suốt những năm tháng còn ngồi trên ghế nhà trường phổ thông, ngoài những kiến thức hết sức cơ bản về đoàn mà tôi được tiếp xúc qua tài liệu, sách vở, báo chí, thì kinh nghiệm hoạt động đoàn của tôi hầu như chưa có gì đáng nói. Chỉ đến khi được sống dưới “mái nhà chung Khoa Công nghệ” - cái tên thân thương mà

(*) SV lớp K48 CA, Trường ĐH Công nghệ - ĐHQGHN.

sinh viên chúng tôi vẫn thường gọi trường mình, nay là Trường ĐH Công nghệ, ĐHQGHN - thì mọi suy nghĩ, hiểu biết của tôi về đoàn mới thực sự sáng tỏ.

ĐHQGHN, như mọi người đều biết, là một đơn vị rất giàu truyền thống và thành tích trong việc liên tục phát động và thúc đẩy các phong trào đầy ý nghĩa của lực lượng đông đảo đoàn viên thanh niên là sinh viên. May mắn được học tập và sinh hoạt trong môi trường đó, tôi đã sớm được không khí hào hứng, sôi nổi của hoạt động đoàn chinh phục.

Câu chuyện nhỏ còn đang được viết tiếp về hoạt động đoàn của tôi bắt đầu bằng hai chữ “văn nghệ”. Với chức vụ Bí thư chi đoàn lần đầu được đảm nhận do Đoàn trường chỉ định, sự góp mặt hết sức rụt rè của tôi đánh dấu bởi một tiết mục văn nghệ trong buổi lễ chào năm học mới. Sự ủng hộ của các thầy cô, anh chị và các bạn sinh viên đã làm tôi cảm thấy thật bất ngờ và hạnh phúc. Sau nhiều dịp như vậy, với lý do đồng chí Trưởng ban Văn nghệ đương nhiệm sắp phải kết thúc khoá học, với mục tiêu tạo điều kiện phát triển những nhân tố mới cho đoàn, các đồng chí lãnh đạo Đoàn trường đã nhất trí với đề xuất cho tôi tạm thời giữ chức vụ Trưởng ban Văn nghệ. Được các anh chị đoàn viên có kinh nghiệm chỉ bảo, dìu dắt, tôi đã bớt lúng túng, dần quen với nhiệm vụ của một Ủy viên Ban chấp hành Đoàn trường và cảm thấy rất hứng thú với ban văn nghệ mà mình được đảm trách. Qua quá trình thường xuyên xây dựng các chương trình, đóng góp các tiết mục văn nghệ cho các hoạt động đoàn, các cuộc họp, buổi lễ của nhà trường và của ĐHQGHN, công tác đoàn với tôi đã trở thành một phần không thể thiếu trong cuộc sống.

Tham gia nhiều hoạt động đoàn thể là một cách thú vị để một đoàn viên có thể tự hoàn thiện bản thân và khám phá ra tất cả những điều chưa biết về chính mình. Những thay đổi diễn ra ngay ở con người mình cho người ta cái cảm giác thú vị

khi lần lượt được trải qua không ít những bất ngờ nho nhỏ. Thật lạ khi một ngày tôi bỗng nhận thấy mình đã trở nên tự tin hơn rất nhiều trước đám đông, mạch lạc hơn khi phát biểu, bỏ được tính cầu thả đối những công việc nhỏ, không bao giờ bỏ qua ý kiến đóng góp của người khác. Thật lạ khi mọi ngày mình hay lấp bắp là thế, nhút nhát là thế, vậy mà lúc đứng trên sân khấu nói thay người dẫn chương trình vắng mặt, câu chữ vẫn dàu vào đấy, chẳng hồi hộp một chút nào. Thật vui sướng khi tham gia tổ chức thành công được nhiều chương trình, điều mà trước kia chưa bao giờ tôi nghĩ rằng mình có thể. Càng vui sướng hơn, khi một lần tham gia một lễ kỷ niệm, nghĩ bụng chương trình sẽ thiếu đi sự trang trọng vì thiếu bài hát chính thức của trường, đặt bút, cầm đàn loay hoay một hồi, bài hát tôi viết về trường đã nằm ngay ngắn trên giấy, dù cho về nhạc lý hầu như tôi mù tịt. Chẳng gì có thể diễn tả hết được những cảm xúc trào dâng trong tôi mỗi khi những bài hát tôi viết được cất lên trong các dịp lễ hội, nhận được sự cổ vũ nhiệt tình của bạn bè, thầy cô. Cảm ơn hoạt động Đoàn đã cho những đoàn viên như tôi cơ hội có được những khám phá mới mẻ đó!

Hoà mình vào hoạt động đoàn, đoàn viên thanh niên chúng tôi sẽ có nhiều điều kiện tham dự các buổi sinh hoạt tập thể, những chuyến tập huấn thú vị, những buổi giao lưu hấp dẫn, những đợt tình nguyện đầy ý nghĩa. Đó là một chất xúc tác hiệu quả cho việc phát triển toàn diện những khả năng vốn có của mỗi người, giúp mỗi người sống vui, có ích, thu nạp được nhiều kỹ năng, kiến thức bổ ích, cũng có thể nhờ đó mà hiệu quả học tập được tăng cường. Xuất phát từ những giá trị tích cực mà công tác đoàn thể mang lại, tôi luôn có mong muốn lôi kéo được ngày càng nhiều các đoàn viên thanh niên trong chi đoàn mình nói riêng và trong trường mình nói chung tham gia. Tôi xin phép được nói một chút về chi đoàn của mình. Bước vào một tập thể 60 con người xa lạ, phải gắn kết họ lại với nhau trong một

thể thống nhất đoàn kết quả thật đã là khó, lại càng khó hơn khi đó là tập hợp những con người có điểm tuyển sinh cao hơn con số 26, những con người mà thoát nhìn có người đoán ngay rằng họ có lẽ chẳng quan tâm đến bất cứ gì ngoài sự học. Nhưng sự thật thì không giống như vậy. Đoàn viên chi đoàn tôi đã sớm xích lại bên nhau và trở nên thân thiết chỉ sau một vài hoạt động nhỏ chúng tôi tổ chức ngay ở đầu năm học. Tuy nhiên, do sự thiếu kinh nghiệm tổ chức, trong năm học đầu tiên, hoạt động của chi đoàn về sau có phần trùng xuống. Sau khi bàn bạc và rút kinh nghiệm trong Ban chấp hành Chi đoàn cũng như tiếp thu ý kiến trong các cuộc họp Chi đoàn, chúng tôi đã chú trọng hơn trong công tác tổ chức, hướng hoạt động chung về đa số chứ không phải thiếu số rời rạc như trước, coi nhiệm vụ kích thích hoạt động đoàn thông qua thúc đẩy những mô hình thi đua, hỗ trợ học tập làm mũi nhọn. Kết quả là tính tích cực của các đoàn viên thanh niên được nâng lên rõ rệt, chúng tôi thực hiện thành công ngày càng nhiều hoạt động lớn có ý nghĩa, để lại ấn tượng tốt đẹp trong mắt các chi đoàn bạn và nhà trường. Tình đoàn kết cũng như không khí học tập chung nhờ đó mà ngày càng được củng cố.

Với tư cách là một đoàn viên thanh niên, bảo rằng tham gia một cách vô tư, nhiệt tình trong những hoạt động sôi nổi do đoàn tổ chức thì quả là dễ với tất cả mọi người. Nhưng một khi đã được lãnh đạo đoàn cấp trên tin tưởng giao cho nhiệm vụ thì tôi biết chắc mình sẽ vượt qua những khó khăn để hoàn thành tốt nhiệm vụ, tổ chức tốt công tác được giao. Tôi tự nhận thấy người cán bộ đoàn cần phải có được rất nhiều phẩm chất: nhiệt tình, ý thức trách nhiệm cao, sáng tạo, có khả năng tập hợp, bao quát tình hình, phân công công việc tốt, dự đoán được những diễn biến có thể phát sinh, v.v... Làm cán bộ đoàn tuy thật khó nhưng bù lại, niềm vui của họ sẽ được nhân lên trong niềm vui chung của tập thể. Đôi khi nhận được những ánh mắt

thiện cảm, những nụ cười tươi hay đôi câu nói tốt đẹp và chân thành sau một hoạt động mà mình đã rất cố gắng để tổ chức thật tốt, những cán bộ đoàn như tôi có thể hiểu sự nỗ lực của mình đã mang lại kết quả không tồi. Những phút giây như thế, một cách hết sức tự nhiên, trở thành liều thuốc kỳ diệu, giúp cho mỗi đồng chí cán bộ đoàn có thêm niềm đam mê, hứng thú với những công việc mới đoàn giao phó.

Trải qua thời gian hoạt động của mình, được tiếp xúc với nhiều người và có thêm bạn bè ở khắp nơi, càng lúc tôi càng nhận thức rõ một điều rằng: những cán bộ đoàn như mình hẳn phải là những con người của tập thể. Ở trong tập thể nào cũng vậy, tôi cảm thấy thật tự nhiên và hoàn toàn thoải mái khi tiếp xúc và hoà đồng vào cùng mọi người, luôn luôn mong muốn mình có thể đóng góp chút gì đó có ích cho tập thể. Có thể là từ lúc mà tôi bắt đầu biết say mê thực sự với hoạt động đoàn, mà cũng có thể là từ khi tôi bắt đầu biết quan tâm đến những thiếu sót, bất cập còn tồn tại trong trường, lớp mình để cố gắng suy nghĩ, tham khảo ý kiến nhằm đề xuất những giải pháp khắc phục chúng. Bởi những gì làm được còn quá nhỏ bé, những giải pháp đưa ra còn chưa mang lại hiệu quả như ý trên thực tế, vậy nên càng lúc tôi tự thấy mình còn phải phấn đấu để vươn lên hoàn thiện mình hơn nữa, đóng góp nhiều hơn nữa thông qua công tác đoàn. Sở dĩ tôi nhận ra được sự gắn bó giữa bản thân với trường, lớp là vì đi bất cứ đâu, đứng giữa bất kỳ một tập thể nào, tôi luôn sẵn sàng nói đôi điều về chi đoàn K48CA của mình, sẵn sàng hát những bài hát tôi đã viết về Trường ĐH Công nghệ và giới thiệu về trường. Những lúc ấy, tên của tôi dường như là sinh viên K48CA, là sinh viên Trường ĐH Công nghệ, chứ không còn là tên tôi nguyên nghĩa nữa. Chỉ biết rằng tôi cảm thấy cái việc làm quen thuộc ấy chẳng bao giờ nhàm chán cả!

Rất có thể những dòng suy nghĩ trên là của riêng cá nhân tôi, nhưng tôi nghĩ rằng: các bạn sinh viên đã từng tham gia hoạt động đoàn như tôi sẽ có chung suy nghĩ đó. Những dấu ấn, những kỷ niệm của người đoàn viên đã từng gắn bó với công tác đoàn thì bao nhiêu giấy mực cũng không thể kể hết. Tôi mong rằng với những gì đã bộc bạch trên đây, tôi sẽ nhận được sự đồng cảm từ phía những đồng chí đã và đang trực tiếp hay gián tiếp tham gia công tác đoàn. Tôi cũng rất mong vào một dịp gần nhất, sẽ có cơ hội được lắng nghe và chia sẻ tâm sự từ phía các đồng chí khác để có thể có được cách nhìn, cách nghĩ toàn diện, sâu sắc hơn nữa về đoàn./.